

FILM FORUM

AF JOHS. MØLLER

Efter i forrige udsendelse at have draget næring af det udmærkede stof, der var at høre i den italienske filmfest, sank Film Forum den 20.-1. atter tilbage til sit vanlige jævne niveau. Hovedvægten var ligesom i radioavisen lagt på det danske stof, der blev serveret med maksimal uopfindsomhed, trist og traditionelt som i en *John Olsen*-film.

En samtale, som *Svend Aage Lorentz* havde med instruktørparret *Astrid* og *Bjarne Henning-Jensen*, virkede spredt og tynd og uninspireret. Man hørte lidt om det tilbud, instruktørparret har fået om at lave en helaftefilm om den danske ballet til USA, man hørte lidt om parrets balletentusiasme og de tekniske vanskeligheder ved optagelsen af „Balletens børn“, og man fik at vide, at dansk film i øjeblikket ikke har brug for *Astrid* og *Bjarne Henning-Jensen*, og at der heller ikke for nærværende er mulighed for at realisere parrets planer om en film i Israel.

Lidt ud over den jævne snak kom man først mod slutningen af samtalen, hvor *Bjarne Henning-Jensen* erklærede, at der efter hans opfattelse bliver talt for meget om, hvad dansk film *koster*, og for lidt om, hvad man *vil*. Der er for mange høstakke i dansk film. Mennesket er blevet en lille nål, som efterhånden er svært at finde.

Dette udmærkede synspunkt havde man gerne hørt uddybet lidt nærmere, men *Svend Aage Lorentz* gik hastigt videre med nye ufarlige spørgsmål, som om han var bange for, at samtalen skulle blive interessant. *Lorentz* er som interviewer og radiomand kendetegnet af en elskværdig form, stemmen er behagelig, og han ved utvivlsomt, hvad han snakker om, men man savner lidt journalistisk sans for at gøre en samtale spændende, evne til at frigøre de interviewede, så de taler fra leveren. Det hele virker lidt for arrangeret og krampagtigt, for kedeligt rent ud sagt.

Næste punkt på programmet var en belysning af spørgsmålet: Hvad er Filmfonden, og hvorledes forvaltes dens midler? I den anledning var de implicerede parter kaldt sammen til intet mindre end en rundbordssamtale under forsæde af *Johannes Allen*. Det er naturligvis udmærket, at vi også får noget at vide om, hvad Filmfondens penge

bruges til, men radiofonisk var måden, hvorpå det skete, lidet spændende. De rent konkrete oplysninger, man fik, kunne af et enkelt menneske være givet på mindre end den halve tid, det får være. Men når man nu endelig havde kaldt så mange mennesker sammen til rundbordssamtale, ville det dog have været nærliggende at gå ind i en mere tvangfri, principiel drøftelse af Filmfonden og brugen af dens midler. Man fik oplyst, at biografernes afgifter til Filmfonden udgør 3,6 mill. kr. årligt, og *Ebbe Neergaard*, Statens Filmcentral, *Ib Koch-Olsen*, Dansk Kulturfilm og *Ove Brusendorff*, Det Danske Filmmuseum, redegjorde for, hvorledes de anvender de midler, de får tildelt fra fonden. Men da man nåede frem til, at også idrætten og andre filmen fjernt stående foreteelser får penge fra Filmfonden og skulle til at drøfte, hvorvidt dette nu også er rimeligt, pressede *Johannes Allen* ikke tilstrækkeligt hårdt på ministeriets repræsentant, *Asger Blom-Andersen*. Her havde dog nok været mulighed for lidt diskussion, hvis ellers *Johannes Allen* havde haft sans for at gøre en samtale levende, men hans force er på ingen måde det levende ord. Hvad han hidtil har lavet i Film Forum, har været præget af den kedsommeligste rutine-tilskæring, komplet blottet for radiofonisk nerve og ide. Når man tænker på, hvilke på en gang spændende og oplysende udsendelser man tidligere har kunnet høre i radioens Kunstkronik, må det forbavse, at det virkelig er muligt at lave Film Forum så kedeligt og traditionelt, som tilfældet hidtil har været. Stofmæssigt skulle filmen i hvert fald ikke byde på mindre gode muligheder end billedkunsten.

Udsendelsen sluttede med en såre intetsigende samtale mellem *Bjørn Rasmussen* og vicepræsidenten hos *Arthur Rank*, *John Davies*, der kom med et par almindeligheder om engelsk film på vej op igen efter en krise for nogle år siden og iøvrigt forsikrede, at britisk film ville ile os til undsætning under den amerikanske filmblokade. Han sluttede iøvrigt med en masse ros til den netop viste *Rank*-film „*Simon og Laura*“, som andre ellers ikke har fundet særlig rosværdig.

Rasmussen tog det som sædvanlig med godt humor. Som Film Forum fortsat fremturer i al kedsommelighed, er det imidlertid et spørgsmål, om vi andre også kan blive ved med at gøre det.